

Nový Jeruzalém č. 3/2026

Zpravodaj pro 315. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v **Křižanově – v úterý 17. března 2026 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb na úmysly NJ v Bedřichově:

Ve čtvrtek 12. února 2026 na mši svaté při pouti NJ bylo asi 80 věřících. Pán Bůh odplat' pěti kněžím za jejich službu při zpovídání a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry u lidí v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Petra Papouška při pouti Nový Jeruzalém v Bedřichově:

Přijel jsem z Deblína z kostela svatého Mikuláše do Bedřichova do kostela svatého Mikuláše, tak se tady cítím jako doma. Jsem rád, že se scházíte každý měsíc na této pouti. **Věřím, že si můžete zde vyprosít hodně milostí a darů nejen pro sebe, své rodiny, své farnosti, ale i celou Vysočinu.** Já pocházím ze Znojma a od malička jsem jezdil na takoveto poutě do Hlubokých Mašůvek, kde jsme se modlili i za nová kněžská povolání. Věřím, že jsem plod těchto modliteb. A nejen těchto. **Vím, že se modlila i moje babička a můj kmoťr, aby někdo z naší rodiny se stal knězem.** Víme, že kněžství je potřeba, aby nám měl kdo sloužit. Na posledních rekolekcích jsme se dověděli, že v roce 2035 bude v naší diecézi v činné službě už jen 120 kněží. Protože máme 20 děkanství, tak vychází jen 6 kněží na jeden děkanát. **Modleme se za nová kněžská povolání i víru v našich rodinách.**

Včera jsme si připomněli zjevení Panny Marie v nejznámějším poutním místě **v Lurdech.** Na tomto poutním místě **Bůh koná skrze Pannu Marii zázraky.** Málokdo má možnost se do Lurd vypravit. Já jsem měl tu milost být tam dvakrát v životě a vidět všechno na vlastní oči.

Když mě vyjde čas, tak si ve 12.00 pustím televizi Noe, kde je mše svatá. Většina z vás asi taky mši svatou sleduje. Včera jsem dostal tu milost, že jsem si při mši svaté uvědomil, jak mě v životě provází Panna Maria. Poprvé jsem byl na poutním místě Lurdy v roce 1992 s otcem Janem Peňázem. To už jsem hledal své povolání a chtěl nějaké znamení, abych se mohl správně rozhodnout. V Lurdech jsem nic zvláštního nezažil. **Ale rok poté, na poutním místě Sv. Hostýn,** na jednom duchovním cvičení jsem se už definitivně rozhodl. Také vy jistě máte ve svém životě zkušenost s Pannou Marií. Hleďte, jak vás provází a ochraňuje a poděkujte jí dnes za to.

I v naší zemi se nachází mnoho poutních míst, kde Bůh působí. Jedním z nich jsou **Hluboké Mašůvky.** Přečtu vám jedno svědectví.

Jako mladá jsem moc ráda putovala do Mašůvek. Neuměla jsem si představit první sobotu bez návštěvy tohoto poutního místa. Jak ale roky plynuly, postupně jsem přestala jezdit. Až v posledních letech, pokud je to možné, tak na pouť jezdím a to i se svým synem. Ráda bych se s vámi podělila o milost uzdravení, které se mu zde dostalo. Syna od doby, co začal chodit plavat, trápily bradavice na chodidle. Po prvním zákroku, kdy se je podařilo zlikvidovat pomocí vypalování, pro jistotu přestal navštěvovat koupaliště a bazény. Chvilku měl klid, ale začaly se mu objevovat znovu. Po několikaměsíční likvidaci, kdy nic nezabíralo, jsme jeli na pouť do Mašůvek. Večer, když jsme šli spát, mi syn povídá: „Maminko, bradavice zmizely.“ Už je to rok a za tu dobu se mu už neobjevily. Ani jeden z nás se za jeho uzdravení v Mašůvkách nemodlil. Předkládali jsme Bohu jiné pro nás důležitější trápení a těžkosti. Děkuji Bohu, že skrze tuto událost zasáhl do našeho života, že ukázal, jak milostiplně je toto poutní místo. Věřím, že zde Bůh skrze Pannu Marii dělá zázraky a to jak ty viditelné, tak i ty, které jsou našim očím skryté. Ráda bych povzbudila i Tebe, pokud máš možnost navštívit nějaké poutní místo, neváhej. S důvěrou zde všechno vlož před našeho Pána. I pro Tebe má připravenou plnou náruč lásky, něhy a milostí.

Tolik svědectví. Věřím, že i na této pouti si můžeme pro sebe a své blízké vyprosít mnoho milostí a darů. Jen je třeba mít čisté a otevřené srdce. Důvěřovat Pánu Ježíši i Panně Marii. Každý kostel, kde se pouť Nový Jeruzalém koná, se tím stává poutním místem, kde se dějí zázraky.

Včera jsme také měli **světový den nemocných.** Na závěr bych rád ocitoval konec poselství papeže Lva XIV. k tomuto dni:

Modlitbou k Panně Marii, Uzdravení nemocných, prosme o pomoc pro všechny, kteří trpí, kteří potřebují soucit, naslouchání a útěchu, a prosme o její přímluvu touto starobyloou modlitbou, která se recitovala v rodinách za ty, kdo jsou nemocní a trpí bolestí:

Sladká Matko, neodcházej, neodvracej ode mě svůj pohled. Pojď se mnou kamkoli a nikdy mě nenechávej samotného. Ty, která mě vždy chráníš jako moje pravá Matka, učiň, ať mi žehná Otec, Syn a Duch Svätý. Amen.

Sbírka: Po uhrazení nutné režie poutě NJ jsme darovali **8 500 Kč** na stavbu nového kostela v Neratovicích. Poděkování patří také místnímu faráři P. Michalovi Cvingráfovi, panu varhaníkovi a farníkům, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A především: „**Pán Bůh odplat' za každodenní modlitby svatého růžence na úmysly Nového Jeruzaléma.**“

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Křižanově, kterým je P. Mgr. Cyril Josef Komosný OFMCap. z Brna

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště

Narodil jsem se v únoru 1984 v Hodoníně rodičům Anně a Josefovi, kteří mě s láskou přijali a vychovali. Moje milovaná rodná obec a farnost Dolní Bojanovice patří dodnes mezi nejživější farnosti brněnské diecéze, a už od dětství na mě měla velký vliv – v tom nejlepším slova smyslu. Po základní škole jsem studoval na Středním odborném učilišti zemědělském v Kyjově a následně nějakou dobu pracoval. Rok 2007 byl pro mě rozhodující, protože jsem nastoupil do Řádu Menších bratří kapucínů v Praze na Hradčanech. Následoval společný CZ-SK noviciát na Slovensku, formace a teologická studia v Olomouci. V roce 2013 jsem složil věčné sliby, v roce 2014 proběhlo v Olomouci jáhenské svěcení a byl jsem poslán do brněnského kláštera. V jihomoravské metropoli jsem byl o rok později vysvěcen na kněze a začal působit jako nemocniční kaplan v Masarykově onkologickém ústavu na Žlutém kopci. Následovalo dvouapůlleté období služby v hlavním městě, a od léta 2024 jsem znovu na rodné Moravě, opět v brněnském klášteře. Tady teď vykonávám službu rektora kostela, jsem zástupce představeného a stále se podílím na nemocniční službě.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

K duchovnímu povolání si troufnu říci, že jsem k němu tíhnu asi už od malička, neboť když nám paní učitelka ve 3. třídě ZŠ zadala téma: Čím budu?, prý jsem hrdě napsal, že buď panem farářem, kostelníkem nebo železničářem. Pocházet z Dolních Bojanovic znamená, že náboženská výchova u nás byla naprosto jasná. Od dětství jsem ministroval, a tím pádem jsem byl v kostele a později na faře jako doma. Zlom pak pochopitelně nastal v dospívání, kdy k nám do farnosti přišel P. Petr Karas a my jako mládež jsme prožívali novou úžasnou éru duchovního života. V době přípravy na biřmování se otázka povolání objevovala stále víc, a ještě se k tomu „přípletlo“ i zalíbení ve sv. Františkovi z Assisi. Pak jsem, jednoduše řečeno, potkal naše bratry kapucíny, a už to šlo svou cestou řádovou a poté i kněžskou.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Já bych řekl, že můj život (přímo či nepřímo) nejvíc ovlivnili kněží v rodné dědině, protože ta měla a má ve své historii velké štěstí na kvalitní a dobré kněze. V březnu 1984 mě pokřtil P. Josef Dvořák, poté ho na dva roky vystřídal P. Josef Čermák a když jsem byl ve třetí třídě ZŠ přišel k nám P. Josef Požár. V roce 1999 jsem nastupoval na školu střední, a opět došlo ke střídání kněží a přišel již zmíněný P. Petr Karas, který u nás působí dosud. Právě tito kněží – každý jiný, ale všichni věrní – ve mně zanechali nějakou stopu. Ve svém životě jsem samozřejmě potkal mnoho dalších skvělých kněží, a jsem za ně velmi vděčný – mnozí z nich jsou pro mě dodnes živým příkladem toho, jak lze kněžskou službu žít poctivě a srdcem.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

Myslím si, že tím nejdůležitějším je zůstat napojený na Krista, mít v něm základ, smysl i cíl své služby – a zároveň zůstat nohama na zemi. „Zůstat normální“, nebýt odtržený od reality dnešního světa, a přitom do něj vnášet to, co je knězi vlastní. Nějak se snažit být nástrojem Boží blízkosti. Kněžská služba pro mě není o výkonech nebo funkcích, ale o věrné přítomnosti: naslouchat, nést spolu s druhými jejich příběhy a ukazovat na Krista tam, kde už člověk sám nevidí naději. Hodně mě naučila služba u nemocných v prostředí špitálů, které mám rád a kde se cítím dobře – doprovázení nemocných a umírajících, zpovídání a bytí s těmi, kteří se někdy cítí být na okraji.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Řekl bych to jednoduše – žít svou víru opravdově, věrohodně a pravdivě. Vědomí vlastní slabosti mi připomíná, že věřící člověk není bezchybný, ale ví, „k jakému zdroji“ může přijít, když selže nebo úplně padne. Nebát se znovu přijít před Hospodina, takový, jaký jsem, nehrát si na „borce“. Myslím, že svědectví víry se dnes do okolí nejvíc předává v obyčejnostech a malých lidských setkáních. Nejvíc jsem to já sám zakusil právě při službě v nemocnicích. Opravdu stačí málo a člověk nemusí ani nic hlásat, a přesto mocně svědčí o Bohu.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě?

Být tím, kým být mám, a nehrát si na lepšího, než jsem, zůstat „normální“. Velký důraz asi kladu na vztahy, díky nimž i já sám mohu růst. Jsem Bohu vděčný za to, že mi do života stále posílá úžasné lidi s jejich příběhy. Někdy je to hodně těžké a náročné, ale právě i bolest druhých lidí dává mému životu a kněžské službě hlubší smysl. Díky tomu vidím, jak Bůh i v bolesti koná velké dílo.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“?

Asi jako každého řeholníka mě nejvíc „tlačí boty“ ve snaze věrně a poctivě naplňovat to, co jsem kdysi slíbil. Nejde jen o vnější dodržování závazků, ale o každodenní zápas o vnitřní pravdivost, vytrvalost a otevřenost Bohu i lidem. Učit se znovu a znovu začínat, neztratit vnitřní svobodu, radost ze služby a přijímat bratry, které mě Pán dává.

Co Vám udělalo v poslední době radost?

V poslední době mi udělalo radost několik věcí. Před Vánocemi bylo v našem kapucinském kostele opravdu mnoho lidí ke zpovědi, některé jejich příběhy byly hodně silné. Na konci vánoční doby také proběhl v kostele koncert naší Kapucinské scholy, který se moc povedl, a mohl jsem si tam i já zazpívat. Ale asi největší radost mi přineslo setkání s lidmi – především s mojí rodinou a blízkými přáteli - na pár super akcích.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Domov sv. Alžběty (ze sbírky se hradí nutná rezie a co zbude, tak se pošle tam, kam určí hlavní celebrant)?

Rád bych tuto sbírku věnoval Domovu svaté Alžběty na Žernůvce u Tišnova, který vedou a spravují sestry františkanky z Brna - Grohové. Je to úžasné místo, kde jsem mimo jiné i objevil své povolání ke službě nemocným, a proto bych byl rád, kdybychom podpořili nejen samotný Domov, komunitu řádových sester, ale např. i práci dobrovolníků Domova, kteří jsou již nepostradatelnou a důležitou součástí péče.

Plnomocné odpustky v roce sv. Františka z Assisi.

Svatý otec Lev XIV. vyhlásil rok sv. Františka z Assisi při příležitosti 800 let od smrti – 10. 1. 2026 – 10.1.2027. Záměrem Svatého otce je, aby každý věřící křesťan následoval příklad Prostřáčka z Assisi a stal se sám vzorem svatosti života a svědkem pokoje. Plnomocné odpustky mohou v tomto roce získat, kromě členů prvních, druhých a třetích františkánských řádů a všech kongregací a institutů, které se řídí františkánskou spiritualitou, také ostatní věřící, staří, nemocní a ti, kdo o ně pečují. Kromě obvyklých podmínek – úmysl odpustky získat, nemít zalíbení ani v lehkém hříchu, svatá zpověď (v blízkém čase), svaté přijímání, modlitba na úmysl svatého otce – je pro tyto odpustky potřeba:

a) navštívit jakýkoli františkánský klášterní kostel nebo místo zasvěcené sv. Františkovi nebo s ním jakýmkoli způsobem spojené, a tam se zbožně zúčastnit jubilejních obřadů. b) Může to být také čas strávený rozjímáním a modlitbou k Bohu, „aby se v srdcích zrodila křesťanská láska k bližnímu a upřímná touha po svornosti a pokoji mezi národy, podle vzoru svatého Františka“.

K této modlitbě se má připojit modlitba **Otče náš, vyznání víry** (Věřím v Boha ...) a **invokace k Panně Marii, sv. Františkovi, sv. Kláře a všem svatým františkánské rodiny** (Oroduj za nás, svatá Boží rodičko, aby nám Kristus ..., svatý Františku, oroduj za nás, sv. Kláro, oroduj za nás, všichni svatí z františkánské rodiny, orodujte za nás). A pak nezapomenout tu modlitbu na úmysl Sv. otce (není přesně stanovena, každý si vybere sám).

A ti, kteří z důvodu stáří, nemoci a péče o tyto lidi, nemohou tuto pouť vykonat – ať se k poutníkům připojí duchovně a obětují Milosrdnému Bohu své modlitby, utrpení a bolesti.

Pozvánky:

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Netín u Velkého Meziříčí: Poutní kostel Panny Marie Usmívající. **První sobota v březnu – 7. března – sv. zpověď od 15 hodin, sv. růženec od 15:25, v 16 hodin začátek mše svaté.** Služby při této pobožnosti první mariánské soboty má farnost Křižanov, tématem promluvy je Pokoj. V dubnu první sobota v Netíně nebude – je Bílá sobota. Další první sobota je 2. května, začátek v 18 hodin, farnost Budišov, tématem promluvy bude Trpělivost.

Pěší poutníci vycházejí v březnu ve 12:30 h. z kostela sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí na náměstí. V květnu v 14:30 h.

Postní duchovní obnova: sobota 21. března 2026 ve Štěpánově nad Svratkou, kterou povede – dá-li Bůh – P. Mgr. Ing. Pavel Habrovec. Zahájíme ji – dá-li Bůh – v **9 hodin** adorací, budou tři přednášky; polední občerstvení na faře, sv. zpověď, křížová cesta, korunka k Božimu milosrdenství, svatý růženec, v 15 h - mše svatá, svátostné pozhennání. Předpokládaný konec v 16 hodin.

Plán poutí NJ na rok 2026:

12. květen – Bohdalov P. Cyril Vojtěch Kodet, karmelitán	16. červen – Kunštát	
14. červenec – Sádek	11. srpen – Černá Hora	15. září – Pavlov
13. říjen - Křoví	12. listopad – Sebranice u Lit.	15. prosinec – Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti – kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 316. pouť Nový Jeruzalém do Měřína v úterý 14. dubna 2026 v 18 hodin. Hlavní celebrant P. Evermod Jan Sládek OPraem, farář ve Zručí nad Sázavou.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 3. 2026. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www. rovecne.farnost.cz;

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970